

1

Alberto en ik geven college aan een Engelse universiteit. Een student vraagt ons op agressieve toon: Als filosofen praten, zijn de dingen die ze zeggen dan waar of is het dubbel? Alberto en ik kijken elkaar aan, een beetje zenuwachtig omdat we de vraag niet begrijpen. Alberto reageert als eerste: hij neemt het voortouw en antwoordt dat je dat onmogelijk kunt weten. De student, niet tevreden met dat antwoord, staat op van zijn stoel (hij is tweeënhalve meter lang), komt op Alberto af, pakt hem beet en propt hem in zijn mond. De studenten en ik barsten in lachen uit, hoewel de situatie er bedenkelijk uitziet. Alberto zelf laat zich niet onbetuigd en zegt, met zijn lichaam half in de mond van de student: Alles oké, alles oké. Plotseling blijken Alberto en ik op een plein te staan. Daar staat een oude man een tiental duiven te voeren. Alberto loopt op hem af. Ik wil hem tegenhouden want ik vertrouw het zaakje niet, maar om de een of andere reden kan ik dat niet. Vóór Alberto bij de oude is, verandert de man op de een of andere manier in een duif die vergeefse pogingen onderneemt om op te vliegen. Alberto spalkt zijn vleugels en zegt dat hij snel weer beter zal zijn, dat zoiets wel vaker voorkomt. De oude lijkt daar genoeg mee te nemen. Plots blijken we ons in de wc van een discotheek te bevinden. Om de een of andere reden zijn we in het damestoilet. Er komt een groepje binnen van vijf beeldschone meisjes in uitgaanskleding, bezweet van het dansen. Een-

tje ziet er ontzettend dronken of high uit en Alberto, die oneerbare bedoelingen heeft, gaat op haar af en begint haar op te vrijen. Zo te zien laat ze hem zijn gang gaan, ook al is het niet helemaal duidelijk waar hij naartoe wil, want hij schurkt alleen maar tegen haar aan, alsof hij jeuk heeft. Zij doet hem na, waardoor het eruitziet of ze tegen elkaar aan staan te schuren. De andere vier meisjes komen naar mij toe en plots staan we alle vijf iets onduidelijks te doen. Het lijkt wel of het beeld geblurd is. Dan kom ik tot de ontdekking dat de meisjes eigenlijk oude vrouwen zijn. Op hetzelfde moment hoor ik dat Alberto met het dronken meisje over Léon Bloy praat. Hij zegt dat de man een heilige wilde zijn en eronder leed dat hij daar niet in slaagde. Hij beschrijft de scène waarin Véronique al haar tanden laat trekken en hoewel Alberto geen vin verroert, lijkt het of hij aanstalten maakt om de tanden van het meisje te trekken. Ik grijp hem bij de capuchon van zijn jasje en sleep hem de wc uit. Alberto lijkt wel een oud vod, hij weegt bijna niets.

2

Alberto en ik gaan in een speelgoedwinkel een cadeau uitzoeken voor zijn neefje. Alberto pakt een bezem en zegt: Deze wil ik. Hij koopt hem en als we de zaak verlaten, blijkt het te onwieren. We schuilen onder de luifel van de speelgoedwinkel, maar daar wordt het steeds drukker en krapper. We zitten als sardientjes in een blik en worden omhooggestuwd door de samentroepende mensen op het trottoir. We torenen hoog boven de mensen uit, dadelijk vallen we nog, maar plotseling blijken we ons in een collegezaal van een Engelse universiteit te bevinden. Alberto geeft les over de metriek van de limericks van Edward Lear en brengt die op de een of andere manier in verband met Lawrence of Arabia. Ik onderbreek hem om uit te leggen wat Graves over Lawrence schrijft, maar Alberto werpt me een boze blik toe en sist dat ik mijn kennis niet zo moet etaleren. Om de een of andere reden neem ik daar geen aanstoot aan, ik vat zijn woorden op als een goede raad die hij evengoed zelf ter harte zou kunnen nemen. Een student staat op en vraagt waarom anarchisten vroeger bommen legden in restaurants. Alberto begint aan een omstandige uitleg. Intussen groeit en groeit de student tot aan het plafond. Alberto schijnt zich niet bewust te zijn van het gevaar en staat heel geconcentreerd over de *Etymologiae* van de heilige Isidorus van Sevilla te praten. Om te voorkomen dat de reusachtige student hem voor de tweede keer in zijn mond propt, grijp ik

Alberto bij zijn capuchon en breng hem in veiligheid. Nu blijken we ons in een bank te bevinden. Alberto wil een bezem verkopen (niet de bezem die hij heeft gekocht, ook al denkt hij zelf van wel). We zijn aan de beurt bij het loket en Alberto legt de bedienende uit wat de bedoeling is. Het meisje achter het loket is naakt, maar Alberto lijkt dat niet te zien. Ik probeer hem erop te wijzen, maar hij zegt sst en steekt zijn hand op. Ik weet niet hoe de transactie is afgelopen, maar achteraf lijkt Alberto wel een oud vod. Ik probeer hem in beweging te krijgen, maar hij knippert alleen maar met zijn ogen.